

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobkyně: T. B. D., narozená dne X,
státní příslušnost: X,
bytem X,
zastoupená advokátem Mgr. Ing. Janem Klikem, Ph.D.,
sídlem Karlovarská 87/130, 323 00 Plzeň,

proti

žalovanému: Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky,
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7,

v řízení o žalobě ze dne 20. 1. 2023 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 1. 2023, č. j. MV-3668-2/OAM-2023,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně dne 2. 1. 2023 podala další opakovanou žádost o mezinárodní ochranu v České

republice. Protože žalovaný neshledal žádné nové skutečnosti od podání předchozí žalobkyniny žádosti, zastavil řízení podle § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

2. Proti rozhodnutí žalovaného žalobkyně brojila žalobou, v níž namítla následující: novou skutečností má být podstatné zhoršení jejího zdravotního stavu, když trpí kardiovaskulárním onemocněním ve formě hypertenze s pravděpodobnou progresí a s nepředvídatelnými zdravotními následky. Žalobkyně se léčí ve Fakultní nemocnici v Plzni, kromě toho se léčí z důvodu bolestí kloubů pro pokročilou artrózu. V příloze k tomu žalobkyně přiložila lékařskou zprávu z r. 2021. Tato okolnost nebyla žalovaným správním orgánem zohledněna při rozhodování o azylové žádosti. Na straně žalobkyně jsou závažné okolnosti a skutečnosti, které žalobkyně uvádí ve všech řízeních a které by podle ní odůvodňovaly vyhovět žádosti z humanitárních důvodů, zejména součinnost se státními orgány ČR, neschopnost se po dlouholetém pobytu v ČR znovu začlenit do společnosti v zemi původu, tj. Vietnamu, včetně potíží se zajištěním příjmů a dále nemožnost se spoléhat při repatriaci na příbuzné.
3. Žalovaný k žalobě sdělil následující: žalobkyně podala v ČR tři azylové žádosti. Od doby první žádosti nenastaly ve Vietnamu změny s vlivem na posouzení nové žádosti. Takové změny navíc nebyly žalobkyní tvrzeny. V nynější, tedy poslední žádosti o udělení mezinárodní ochrany, žalobkyně sice uvedla, že má mnoho zdravotních problémů, u tohoto zcela obecného sdělení však také zůstala, aniž by je jakkoliv blíže specifikovala či dokonce doložila, ačkoliv tak prokazatelně učinit mohla, jak vyplývá z datace lékařské zprávy přiložené k žalobě (zpráva ze dne 22. 9. 2021). Žalobkyně ve správním řízení neunesla svou část důkazního břemene vztahujícího se k tvrzením, která se týkají výlučně její osoby. Zároveň žalovaný poukázal na výjimečnost institutu humanitárního azylu, na nějž nevzniká právní nárok, a na související judikaturu, z níž vyplývá, že nejde o ustanovení, které by mělo sloužit jako „záchranná brzda“, pokud jednotlivec vlastním přičiněním pozbude příslušné pobytové oprávnění.
4. Napadený výrok rozhodnutí žalovaného krajský soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Žalobkyně měla možnost uvést nové důvody žádosti o mezinárodní ochranu přímo v žádosti nebo později, což neučinila. Nové skutečnosti v řízení najevo nevyšly. Podle § 3 odst. 1 zákona o azylu je *žádostí o udělení mezinárodní ochrany projev vůle cizince, z něhož je zřejmé, že hledá v České republice ochranu před pronásledováním nebo před hrozící vážnou újmu*. Nejde tedy o formální procesní úkon (podání ve smyslu § 37 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád), ale pouhý projev vůle, byť obvykle písemně zaznamenaný.
6. Z hlediska požadavků § 3 odst. 1 zákona o azylu byla žádost žalobkyně bezvadná: měla předepsané náležitosti (žalobkyně vyjádřila vůli hledat v České republice ochranu před tím, co pokládala za pronásledování, resp. hrozící vážnou újmu) a netrpěla ani jinými vadami. Žalobkyně mohla konkrétní důvody uvést přímo v žádosti, ale též kdykoliv po jejím podání. Musela tak učinit do rozhodnutí žalovaného, což ovšem plyne z povahy věci.
7. Žalobkyně žádala o mezinárodní ochranu potřetí, a proto si měla být vědoma, že důvody má sdělit bezodkladně (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu, dále jen „NSS“, č. j. 10 Azs 448/2019 - 34 ze dne 2. 6. 2020). Jak vyplynulo ze soudního řízení, lékařskou zprávu ze dne 22. 9. 2021 žalobkyně předložila až k žalobě, ačkoliv ji mohla adresovat žalovanému již v azylovém řízení. Lékařská zpráva není zrovna aktuální, a přitom ani zásadně

nerozšiřuje argumentaci žalobkyně z předchozích azylových a navazujících soudních řízení. Zdravotním stavem totiž žalobkyně před žalovaným argumentovala již dříve. Žalovaný se dostupností lékařské péče ve Vietnamu zabýval již v rozhodnutí o první azylové žádosti žalobkyně. V tomto rozhodnutí dále žalovaný vypořádal důvody azylové žádosti žalobkyně stran ekonomických/existenčních otázek, včetně odkazu na asistenční služby v zemi původu žalobkyně. Příložená lékařská zpráva ze září 2021 ke všemu jen doporučuje odložení cesty letadlem do stabilizace tlaku. Povinnost vycestovat však žalobkyni lze uložit až rozhodnutím o správním vyhoštění, resp. povinnosti opustit území. V případě nepříznivého výroku se takovému rozhodnutí lze bránit žalobou. Žaloba proti správnímu vyhoštění má odkladný účinek ze zákona (§ 172 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů). U žaloby proti povinnosti opustit území může odkladný účinek vzejít z návrhu žalobce (§ 73 s. ř. s.). Nad rámec řečeného soud dodává, že letadlo nepředstavuje výlučný dopravní prostředek.

8. Poněvadž žalobkyně neuvedla nové skutečnosti, zabýval se žalovaný tím, zda se nové skutečnosti objevily nad rámec chybějících tvrzení žalobkyně (§ 11a odst. 3 zákona o azylu), tj. zda nějaké nové skutečnosti zjistil žalovaný z vlastní činnosti, typicky ze zpráv o zemi původu. Tímto postupem žalovaný tedy mohl posoudit žádost (resp. její přípustnost) řádně.
9. V souzené věci žalobkyně nepochybně neuvedla nové skutečnosti, které by zakládaly přípustnost její další opakované žádosti o mezinárodní ochranu. Žalovaný nebyl povinen ji vyzývat k doplnění tvrzení o těchto skutečnostech a žalobkyně měla vědět, že žalovaný o takto formulované žádosti rozhodne rychle, jen na základě vlastních zjištění o zemi původu. Řízení před žalovaným tudíž netrpělo vadami, které by měly vliv na zákonnost jeho rozhodnutí.
10. Závěrem soud citačně odkazuje na rozsudek NSS č. j. 5 Azs 37/2003-46 ze dne 22. 1. 2004: „Poskytnutí azylu je specifickým důvodem pro povolení pobytu cizince na území České republiky a nelze je zaměňovat s jinými legálními formami pobytů cizinců na území republiky tak, jak jsou upraveny zákonem č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů.“ Nebo na rozsudek NSS č. j. 7 Azs 187/2004 ze dne 24. 2. 2005: „Azylové řízení je prostředkem poskytnutí ochrany těm příslušníkům cizích států, kteří jsou na území státu původu vystaveni pronásledování ve smyslu tohoto zákona nebo kteří mají odůvodněný strach z takového pronásledování. Jak je patrné, zákonodárce nekonstruoval toto řízení jako prostředek k legalizaci pobytu na území České republiky či jako možnost získat zde pracovní povolení. Jestliže tedy stěžovatel žádá o legalizaci pobytu v České republice, bude se muset podrobit režimu jiného zákona, a to bez ohledu na „složitost mechanismů“, které tento upravuje.“
11. Z uvedených důvodů soud žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch a úspěšnému žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační

stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 17. března 2023

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně